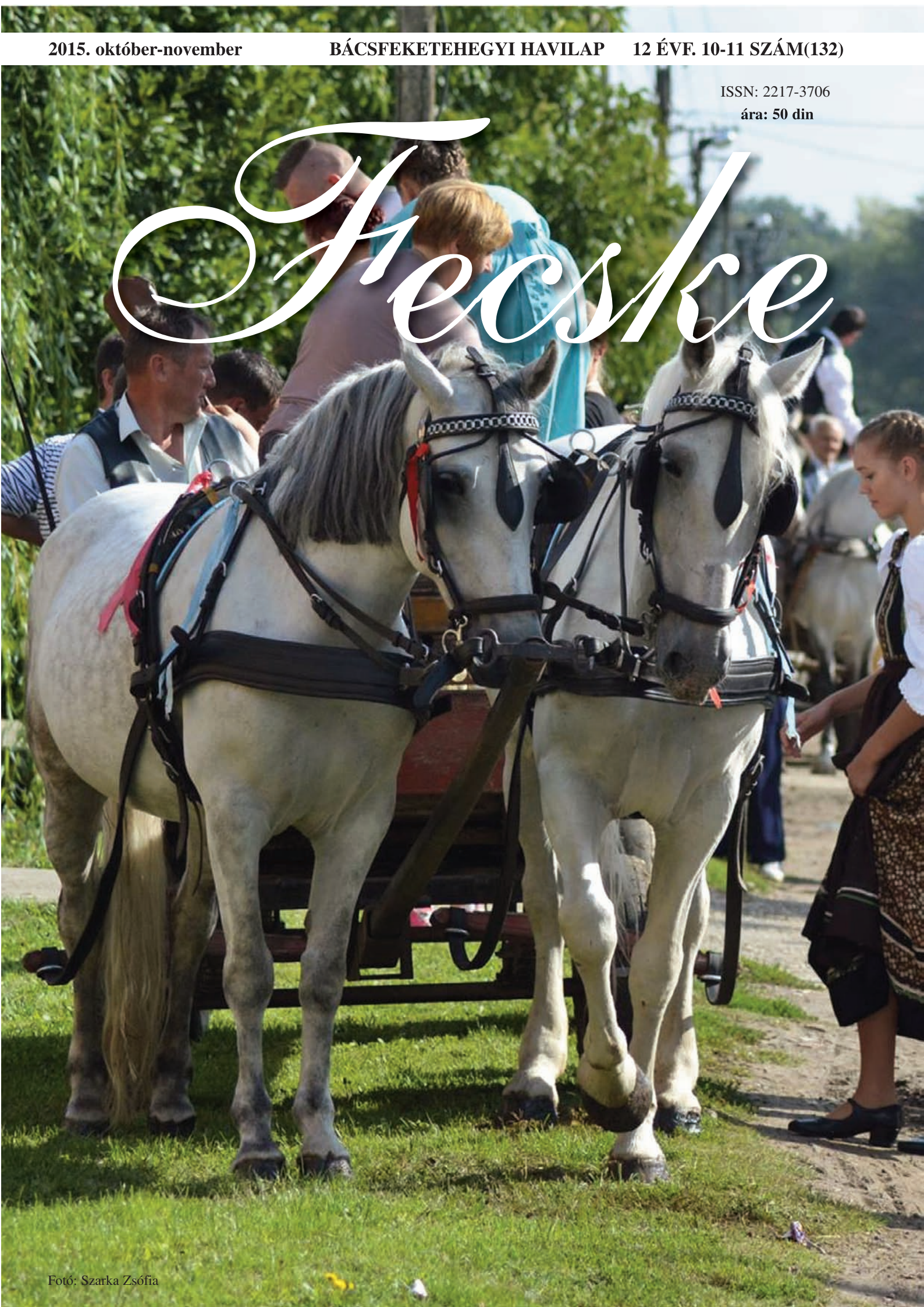


Fecske



A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Sikerült teljesíteni terveinket, melyeket az elmúlt időszakra láttunk elő. Ennek keretén belül elkészült a nyári színpad tetőszerkezete, amit a hagyományos szüreti napok alkalmával már használhattak is a felépítők.

Az általános feladataink keretein belül több aktivitásunkat említenék:



- komoly rongálást követtek el ismeretlen személyek az Eko-kút lámpatestein, érzékelőin, csempézésén. Kihasználnám az alkalmat és megköszönném lakosaink megértését az ez által okozott kellemetlenségek miatt, abban az időszakban, amíg a szükséges alkatrészek megérkeztek és helyre bírtuk állítani a hiányosságokat.

- játszótéri elemet csúszdával helyeztünk ki a Vasút és Bolmán utcák sarkára, terveink szerint a közeljövőben bővíteni fogjuk. Elvégeztük a már



meglévők rendszeres karbantartását, festését.

- a közmunka program keretein belül, az esővíz elvezető árkok és átfolyók tisztítása megtörtént a Lenin, a Július 13, Nikol Gyurkovity, valamint a JNA utcákban. Természetesen folyamatosan történik a földkihordás az imént említett szakaszokon.

- az „Elektrovojvodina” Bácsstopolyai kirendeltségének közreműködésével végeztünk karbantartási munkálatokat az elektromos vezetékeken (gallyazás) a Tito Marshall, a Bolmán, az Ivo Lola Ribar, a Nikola Gyurkovity, valamint a Szőlősor utcákban

- elkészült a talpazata a kültéri edzőgépeknek a Nikola Gyurkovity utcában, kihelyezésük, felszerelésük október elejére várható

Juhász Attila



A GAZDAKÖR HÍREI

Elmúlt a nyár, közben nekünk a Gazdakör tagjainak, alig volt időnk egymásra.

Májustól a fő tevékenységünk a gyomirtás volt. A gondunk mindenféle kultúrában szinte ugyanez volt, még a szőlőskertekben, de a gyümölcsösökben is. Szerencsére a télen megtartott szerdaesti előadások szerteágazó információinak köszönve, ki-ki ki tudta választani a szerinte legmegfelelőbb hatóanyagú vegyszereket. Evvel kapcsolatban, nyugodtan merem állítani, hogy aki odafigyelt a szakemberek tanácsaira, akár a vetőmag, tápanyag, vagy gyomirtó- illetve növényvédő szerek alkalmazásánál, azoknak

vendégeknél, lovas, fiákeres, zenés felvonulás keretein belül. A hagyományápoló rendezvény fő gondnoka dr. Szanka János régi jóindulatú, jó barátunk volt. Neki köszönhetjük, a megkülönböztető figyelmet irányunkba, aminek köszönhetően néhány tagunk elutazhatott a budapesti OMEK-re is. Nagyon sok újat és okosat láthattak ott a mezőgazdasági és élelmiszeri kiállításon.

Közben részesei voltunk a szüreti napoknak. Megpróbáltuk kivenni részünket a szervezés nem könnyű tevékenységéből. Úgy gondolom, hogy akik részesei voltak az ünnepségnek és még ettek is a



akármikor meg lehet nézni a parcelláikat, mint példás termelőkét.

A nyári események közé tartozik, hogy testvér-falunk, Rúzs Rózsa Sándor gazdaköre, meghívott bennünket, augusztus 27.-re, egy kis csoport részvételére, hogy emeljük a hangulatot egy ottani lakodalmom imitáción, ahol az ottani nagyon szép tradicionális lakodalmi szokásokat mutatták be a

birkapaprikásból, pozitívan fognak emlékezni az idei rendezvényre is.

Most már itt van az őszi munkálatok dandárja, ami elég sok gonddal jár, de igyekszünk venni az elébünk tornyosuló akadályokat, minek eredményeként mindenkinek sok sikert és jó termést kívánok.

O.K.

AZ IZIDA HÍREI

A mozgás jelentősége!

Egyesületünk tagjai a szeptemberi hónapban a műhelymunkák mellett több időt fordítottak a sportra a mozgásra. Legtöbbet az egészséges életmódra való nevelésre figyeltünk, mert észrevettük, hogy az egészséges életvitel igényének alakítása nagy jelentőséggel bír. Ennél fogva feladataink közé iktattuk többek között a tagok testi mozgás igényének kielégítését, a harmonikus mozgásfejlődésének elősegítését, a motoros képességeinek fejlesztését. Nagy figyelmet szenteltünk a fejlődésükhöz szük-



séges biztonságos és egészséges környezet megteremtését is. A különböző mozgásformák ugyanis előfeltételei a finom motorikus mintázatok kiépülésének ami nagyon fontos a mi esetünkben.

Programjainkban fontos sporttalálkozókon vettünk részt, többek között a "LiX OPEN" megnevezésű világtúrában amely az autista és más nehézségekkel élő személyeknek lett megrendezve Beogradban az



Ada Ciganlijan. Fontos üzenete volt a találkozásnak azonban szerintem legnagyobb értéke a SZOLIDARITÁS SÉTÁJÁNAK volt ahol az összes csapat részt vett és körüljárta Beograd egy kis részét természetesen ezzel üzenve az embertársainknak. Köszönjük az Agrokons AK vállalatnak aki támogatásával hozzájárult, hogy sportolóink új, megfelelő sportfelszerelésben jelenthettek meg a találkozón. Második nagy találkozó a VIII. Mini olimpia, mely az értelmi és testi fogyatékosok érdekeit védő és segítő egyesületeknek, tagságainak lett megtartva, Nagybecskerekben.



A programjainkban ebben az időben nagyon szép eredményt és haladást értünk el. A gyerekek és a fiatalok, az oktatás, nevelés területén is, köszönve a közmunkaprogramnak, amelyet a A Tartományi Gazdasági, Foglalkoztatási és a Nemek egyenjogúságával foglalkozó titkárság támogatásával jött létre, ugyanakkor folytatni bírtuk az akkreditációhoz szükséges dokumentumok beszerzését. Terveink is vannak a következő hónapra. A X. Záporka vers-és prózamondó találkozóra készülünk, most már jubiláris találkozó, ahol a partnerünk a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete és a bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület. Rendezvényünkre mindenkit szeretettel várunk. Kézműveseink kiállításra készülnek Palánkára, ahol tervünk bemutatni a kézműves munkáikat.

A nyugdíjas egyesület hírei

A bácsfeketehegyi nyugdíjas egyesület 16 tagja a szikicsi és kishegyesi nyugdíjasokkal együtt kirándulást szervezett Versecré, amit szeptember 24.-én bonyolítottak le. Szerencsénkre gyönyörű időnk volt. Meglátogattuk a múzeumot, a lépcsős gyógyszertárat, a meszityi kolostort, a kilátót, a katedrális.

A tagoknak lehetőségük van a télire való és élelmiszer csomagok beszerzésére hat hónapos részletfizetésre. Megünnepeztük már tradicionális módon a nyolcvanéves tagjainkat, amiről a Dombos TV-n képekben is beszámoltunk.

Az irodánkban folytatjuk a megszokott tevékenységünket, a tagsági díj és az életbiztosítási kötelezettségek befizetése körül.

KÖZÖSSÉGI HÍREK

A tartományi illetékesekkel tárgyalt Kishegyes, Szenttamás és Kúla

Közös munkamegbeszélést tartott a Tartományi



Gazdasági, Foglalkoztatási és Nemi Egyenjogúsági Titkárság Kishegyes, Szenttamás és Kúla képviselőivel. A mai kishegyesi tanácskozáson összegezték az elmúlt hét évben a gazdasági titkárság társfinanszírozásában megvalósított projekteket, előrevetítették a további beruházásokat, valamint megtekintették a létrejött fejlesztéseket.

Elsős diákok fogadása az önkormányzatban

Iskolakezddésre zsúfolásig megtelt a nagytanácsterem a Kishegyesi Önkormányzatban. 3000 dinár került szétosztásra minden elsősnek. Idén 101 kisdíák kezd el a tanulmányait a három községi általános iskolában. A megjelent szülőket és jövődöbéli

díákokat Marko Rovčanin községi elnök és Hallgató Imre a Képviselő- Testület elnöke köszöntötte. A



vidám hangulatú átadón jelen volt még Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes. Búcsúzásképpen az önkormányzat dolgozói üdítővel és cukorkával kedveskedtek a gyerekeknek.

A kishegyesi önkormányzat az eddigieknél nagyobb mértékben járul hozzá a családok megsegítéséhez

A Kishegyes községben működő Pán Péter Iskoláskor Előtti Intézmény három településen négy épületben működik, amelyekben összesen 338 óvodás van. Az önkormányzat szeptember elseji döntése értelmében a község az idei tanévben az eddigieknél nagyobb mértékben hozzájárul a család-

dok megsegítéséhez, azzal, hogy az óvodai illetékek egy részét átvállalja. A családokra nehezedő anyagi terhek ezzel mintegy ötven százalékkal fognak csökkenni. Az egész napos ellátás havi szinten 1923



dinárba kerül egy gyermek után a korábbi megközelítőleg 3500 dináros ár helyett, a félnapos ellátásért 961 dinárt, míg az iskolai előkészítő tagozatokon 1154 dinárt kell a szülőknek befizetniük. Ez a díjszabás októbertől lép életbe. A támogatás a község minden gyermekének jár. Viszont azt meg kell jegyezni, hogy a korábban kialakult különböző kategóriák továbbra is megmaradnak. A szociális segélyben részesülő családok gyermekei részére a továbbiakban is ingyenes az ellátás, csakúgy mint a harmadik és negyedik gyermekek számára.

Középiskolások utazási és bentlakási költségeihez járul hozzá Kishegyes község önkormányzata

Kishegyes község önkormányzata az idén is kiírta az utazási költségek támogatására vonatkozó pályázatát diákok számára. Ezt a

támogatást minden utazó középiskolás igényelheti. Az önkormányzat megegyezett a topolyai Generali Transport Company-val a különböző kedvezményekről, amit ők tudnak biztosítani, és ehhez társítottuk a saját eszközeinket. A két forrásból származó támogatásnak köszönhetően, amit a fuvarozó cég és az önkormányzat nyújt, 50 százalékos kedvezmény áll össze, amivel a diákokat támogatja. A színikitűnő diákok esetében százszázalékos a támogatás, emellett a szociális segélyt felhasználó családok gyermekeinek is teljes mértékben finanszírozza az önkormányzat az utaztatást.

A diákotthon esetében résztámogatást nyújt az önkormányzat a diákoknak, ami nagy segítséget jelent. A szociális segély felhasználói és a színikitűnő diákok számára ez esetben is százszázalékos a támogatás. Részleges költségterítésben részesítjük a magánszállást választó diákokat, akik valamilyen ok miatt nem jutnak be a diákotthonba. Ez a támogatás megegyezik a diákotthonos tanulóknak járó támogatás összegével. Fontos tudni, hogy csak abban az esetben jár a támogatás, ha a diák Kishegyestől 30 kilométernél távolabbi helységben jár iskolába. A pályázat egész évben nyitva lesz az esetleges átiratkozások miatt, az igénylési űrlapokat pedig a község háza ügyfélszolgálatánál lehet beszerezni.

Szabadtéri edzőgépek a Nikola Đurković utcában

A Kishegyes Községi Ifjúsági Iroda 1,1 millió dinár összértékben pályázott a Szerbiai Ifjúság- és Sport Minisztériumnál szabadtéri edzőgépek vásárlására és azok kiépítésére a község mindhárom településén. Kishegyesen a kézilabdapályán, Szeghegyen a labdarúgópálya mellett, míg Bácsfeketehegyen a Nikola Đurković utcában lesznek kihelyezve. A hivatalos átadóra október 30-án kerül sor.



A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍREI



A közelmúltban eseményekben, alkalmakban és reménységünk szerint áldásokban is gazdag eseménysor áll mögöttünk Ezekről szeretnék most röviden és sorrendben beszámolni olvasóinknak.

Augusztus 24-én, a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Karának ARGENTEUS nevű vegyeskórusa vendégszerepelt templomunkban dr. Kovács Gábor karnagy vezetésével.

Szeptember 6-án tanévnyitó istentiszteletet tartottunk templomunkban, amelyen jelen voltak a helybeli általános iskola tanárai és diákjai is. Egy olyan alkalomról van szó, amelyet szeretnénk meghonosítani gyülekezetünkben.

Szeptember 13-án, vasárnap ismét a szabadkai Dalkötő leánykórus volt a vendégünk, Kanalas Zsófia tanárnő vezetésével. Ez alkalommal a szüreti napokra



való tekintettel, bordalokat adtak elő.

Szeptember 19-én, szombaton az 1950/51-es generáció egykori diákjai 50. éves találkozójának alkalmából tartottunk megemlékező, hálaadó istentiszteletet.

Szeptember 20-án, vasárnap a Kárpát-medencei Nőszövetség hálaadó ünnepi istentiszteletére került sor templomunkban, ez alkalommal megterítettük az úrasztalát is. Az ígét P. Tóthné Szakács Zita lelkésznő, a Magyarországi Református Egyház Nőszövetségének elnöke hirdette. Az úrvacsorai ágenda szolgálatát Györky Szilvia lelkésznő, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Nőszövetségének elnöke végezte.

Orosz Attila



PÁLYÁZATFIGYELŐ

Fiatalok és az energiatakarékosság

Kiíró intézmény: Tartományi Energetikai Titkárság

Beadási határidő: 2015. október 30.

Kik pályázhatnak: Civil szervezetek pályázhatnak iskolás és óvodás korú gyermekek energiatakarékosságra történő nevelésére.

Pályázat turisztikai projektek támogatására

Kiíró intézmény: Tartományi gazdasági, foglalkoztatási és nemek közötti egyenjogúságért felelős titkárság

Beadási határidő: 2015. október 16.

Kik pályázhatnak: A pályázatban megadott feltételeknek megfelelő vállalkozások.

NYERTES PÁLYÁZAT SZEMETESKUKÁKRA

Kishegyes község Önkormányzata sikeresen pályázott 480.000 dinár értékben a Tartományi településrendezési, építkezési és környezetvédelmi titkárság által kiírt pályázaton "Hatékony szemétgyűjtés Kishegyes község területén" címen.

A pályázatnak köszönhetően 300 községi háztartás jutott szemeteskukákhoz, amit a helyi kommunális vállalatok segítségével sikerült szétosztani.

Köszönjük a támogatást!



További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07,30-14,30 között, forduljanak hozzánk bizalommal, segítséget nyújtunk

az Ön által érdekelt pályázatok elkészítésében! Helyi Gazdasági Fejlesztési Iroda (KLER)

Pályázatfigyelés, Tanácsadás, Pályázatírás. telefon: 024/730-010, 106-os mellék, 024/731-422

e-mail: klermaliidjos@gmail.com

POSTAGALAMB

Kedves Testvérek!

Néhány mondatban, röviden próbálok gondolkodni a várakozás, az előkészületek, s az utazás örömeiről, hiszen az elmúlt hétvégén volt nálunk a bácsfeketehegy-i delegáció, s október közepén pedig a kunhegyesi küldöttség megy Önökhöz.

Jó volt újra találkozni, látni egymást, örülni, boldognak lenni. Néhány napra, órára kiléptünk mind a megszokott hétköznapiakból itt Kunhegyesen, s úgy gondolom ugyanígy lesz ez majd október közepén is. Szeretem ezeket a nem mindennapi dolgokat, de talán még jobban kedvelem az ezt megelőző időszakot, mely az előkészületekről, a várakozásról szól. Aki vendéget fogad takarít, mos, főz, s közben egy másik egészen különleges dolgot is művel: ezen hétköznapi dolgokkal egy időben lelkét is megmosdatja, leporolja, s észrevétlenül ünneplőben áll a vendégei előtt nem csak külsőleg, hanem belülről is. Ez egy csodás,

Pedig történt, csak a mai rohanó világban nem tudjuk, nem akarjuk észre venni az életnek ezeket az apró csodáit, s talán most ennek szeretnék emléket állítani. A mai kiüresedett világban olyan nagy dolog, hogy várjuk egymást, elindulunk egymás felé és szeretettel fordulunk a másikhoz. Nagyon remélem, hogy ugyanez a várakozás, az izgalom megmarad mind a kunhegyesi mind pedig a bácsfeketehegy-i emberek szívében, s ugyanígy ott lesz a későbbiekben is a másik két testvér-gyülekezetben (a makkosjánosiban, és a székykeresztúriban) is. Valószínű, hogy azért szeretem a várakozás, s az utazás szertartásosságát, mert életem egyik fontos része, a munkám a színházhoz köt, s ott a rítusok, a mindennapos szertartások, így az előkészületek nagyon fontos szerepet kapnak az előadás előtt. Pont emiatt volt különösen nagy élmény a feketicsi gyermekek, fiatalok és színjátszók előadásában látni a Tollpihe a szélviharban című előadást, melyen érezhető volt minden egyes alkotó izgalma, szeretete, öröme, bánata. A közönség soraiban ülve pedig



A kép illusztráció

bájos dolog, amit természetesen mindig felfokozott izgalom kísér. Vajon mivel tudok a vendég kedvében járni? Milyen étellel kínáljam? Milyen programokat szervezzek? Hogyan lesz minden jó? Vajon tudjuk ott folytatni a beszélgetést, ahol abbahagytuk legutóbb? Gondolom mindenben hasonló kérdések merülnek fel. Abban is, aki vendégségbe megy és abban is, aki várakozik.

Aki útra kel, mindig új dolog felé indul meg, akkor is, ha századjára járja be a megtett utat. Új emberekkel, élményekkel, tapasztalatokkal gazdagodva fog hazatérni, visszamenni a hétköznapiakba. Aki vendéget fogad, az pedig az előkészületekkel lép ki a hétköznapiakból, hogy amikor elkészül a vendégtől, hirtelen egyik pillanatról a másikra visszatérjen a mindennapokba, mintha nem is történt volna semmi komoly.

óriási élmény volt megélni, amikor éreztem, hogyan sodorják a színpadi energiák magukkal a közönséget, s ha jól éreztem ez visszaáradt a színpadra is, amiből olyan színházi pillanatok születtek meg, melyek sem a színpadon, sem a nézőtéren nem mindennaposak. Úgy gondolom, mind úgy jöttünk ki a kunhegyesi Művelődési Házból legyünk akár nézők, akár játszók, hogy többek voltunk, s ami a legfontosabb, hogy nem csupán kaptunk valamit, hanem adni is tudtunk, s közben egy hatalmas, nagy testvéri közösséggé változtunk, mert engedték, hogy a pillanatok, a várakozás, a közös és nem közös történet egyggyé kovácsoljon minket.

Nagy Sára

IN MEMORIAM

SÁRVÁRI-VAJDA ZSUZSANNA

(1946–2015)



Tudtuk, már évek óta betegségben, lányánál Pécssett élte békés életét, de nekem, a halálhír halatán, nem a meggyötört asszony, hanem, ellenkezőleg az életvidám, zöldszemű Zsazsa tűnik föl a majd ötvenéves múltból.

Mert valóban a hatvanas évek második felében,

egyetemista éveinkben szomszédok voltunk Újvidéken, ő Gáborral, már házastársként, a Búza-téri, Vojvoda Šupljikac utca 6-os szám alatt (fűtött szobában), mi pedig egy házzal odébb, a 8-asban, Vera varrónő utcára néző (fűtetlen) albérletijében, Podolszki Jóskaival és Szabó Jóska–Jodyval. Teljes volt tehát a feketicsi kép, még ha én a félig verbászi születésű, s Zsazsa – mert mi csak így becéztük – becsei születésű léte, de mint mindannyian tősgyökeres feketicsieknek (ma bácsfeketehegyieknek) éreztük magunkat, tegyem hozzá, a mai napig is, joggal.

S visszatekintve is úgy érzem, mindannyiunkból lett valami. Sorolhatnám, Vajda Gábor irodalomtörténész és művelődéstörténeti kötetei által vált ismertté, Podolszki mindenekelőtt költői opusával, Szabó Jodynból a tartomány kiváló gabonaipari szakmérnöke, szaktekintélye lett, s talán e sorok írója is vitte valamire. De Zsazsa volt akkor egyetemista korunkban a motor, vagy talán inkább a lélek. Mi mindannyian elégedetlenek, lázadók, a béklyókat állító rendszert támadók, Zsazsa viszont a megértést, a nyugalmat árasztotta, mondván: Ne izguljatok, minden rendben lesz.

Aki ismerte a férjet, a mindenben ellenkező Gábort, s az abszolúttrébbelist, Podolszkit, tudhatta, hogy a koraesti (vacsorával kínált) látogatásainknak, néha hajnalba nyúló vitákban, azzal zárultak: Ezt az estét megérte! – summázta Podolszki, s mentünk át, a fűtetlen szobába, ahol, mi ketten kacsatollal bélelt dunyhák alá bújunk, az ifjú költő barátunk pedig zöld Morava cigarettájával lehelte be fázós ujjait pokróca alá.

Sárvari Vajda Zsuzsa pedig már akkor is érdeklődést mutatott a néprajz iránt. Míg mi az alakuló félig értett, félig meg nem értett posztmodern irodalomról próbáltunk némi felvilágosodást nyerni, (és magunk is művelni), addig Zsazsa a számunkra megvásárolhatatlanságul drága Magyar Néprajzi Lexikont tanulmányozta, nagy-nagy

figyelemmel. S nem véletlenül lett pedagógus-tanár léte néprajzkutató, majd e terület szakértője, s ma már joggal állíthatjuk a magyar néprajzi kiadványok értő kritikusa is. Már Bányai Jánossal nagyban szerkesztették a Híd folyóiratot (1976-79-ről van szó), amikor Jung Károly is felhívta a figyelmünket, hát a Zsazsa írhatna erről meg erről a néprajzi könyvről. S valóban, Sárvari Vajda Zsuzsanna vállalta a fölhívást, s sorra írta ismertetőit könyvekről, gyűjtötte a szakirodalmat, hogy végül A nyomtatásban megjelent jugoszláviai magyar népmesék tipológiai vizsgálata című dolgozatának megvédésével elnyerje az irodalomtudományok magisztere címet.

S mikről értekezett Sárvari Vajda Zsuzsanna Hídban? Csupán emlékezetből néhány, mint a „Zörög az erdő, hangzik a mező...” népi gyermekjátékok kötetéről, vagy a Népek meséi sorozatból A szegény ember okos lánya kötetről, s írt az Érik a mese című vajdasági gyermekmesék gyűjteményről. Nagy témája volt a vajdasági és szélesebben a jugoszláviai magyar népköltészet tanulmányozása, de kitekintett más területekre is, így – emlékezetem szerint – tanulmányt írt a nyelvrokonság okán a finnugor mitológiai és történeti énekek kérdésköréről, de kitekintett Pápua mondavilágára éppúgy, mint a Vogul népköltészetre...

Közös, Kocsis Antallal megjelent kötete is volt. 1995-ben jelent meg a Gunarasban templom lesz... tanulmánya, amely a falu néprajzi vonatkozású témáit dolgozta föl. Majd megszerkesztette Sárközi Ferenc értő helytörténészünknek Az idő sodrásában című könyvét, amely alapjául szolgált a későbbi háromkötetes A múltból merítettem című Feketics történetét összefoglaló műnek. Sárvari Zsuzsa tanári munkája (ez főleg a topolyai mezőgazdasági középiskolához fűződik) mellett feladatának tűzte a bácskai magyar népviselet tanulmányozását. Tanulmányainak, kritikáinak és írásainak lenyomata ott található a Híd és az Üzenet folyóiratokban, az újvidéki Magyar Tanszék két kiadványában, a Hungarológiai Közlemények és Tanulmányok évfolyamaiban, valamint a Magyar Szó Kilátó melléklete hetvenes-nyolcvanas évekbeli számaiban.

Érdemei vitathatatlanok.

Vajda–Sárvari Zsuzsanna, tanárnő és néprajzkutató – nyugodjál békében!

BORDÁS Győző

XIX. Dudás Kálmán Nemzeti Vers- és Prózamondó Találkozó

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet szakmai támogatásával és a Feketics Művelődési Egyesület közreműködésével 2015. november 28–29-én Bácsfeketehegyén megszervezi a XIX. Dudás Kálmán Nemzeti Vers- és Prózamondó Találkozót. A versenyre 9 év fölötti magyar nyelvű amatőr versmondókat várunk a Kárpát-medence területéről gyermek-, ifjúsági-, felnőtt- és szépkorú kategóriában.

A jelentkezőknek készülniük kell két művel az egyetemes magyar irodalomból, valamint egy verssel vagy prózával a határon túli magyar irodalomból. Idén első ízben, a nagy érdeklődésre való tekintettel 6–8 éveseket is várunk a rendezvényre. Ők versenyen kívül mondhatják el szabadon választott szövegüket, amelyet a szakbizottság véleményez, de nem rangsorol. A résztvevőket 2015. november 28-án délelőtt 9 és 10 óra között várjuk a bácsfeketehgyi Kultúrotthonba (JNA 24.).

A verseny hagyományosan elődöntővel kezdődik szombaton 10 órakor és a vasárnapi döntővel zárul. A nevezési díj 400,00 dinár. Egy kísérőnek ingyenes a részvétel, további kísérőket önköltséges alapon tudunk fogadni. Érdeklődni Barta Júliánál a 024/738-003-as telefonszámon lehet hétköznapiokon 19–21 óráig, vagy Molnár Krekity Olgánál a +381/66-4-999-12-es mobilszámon. Jelentkezni név, lakcím, életkor, telefonszám vagy e-mail cím, valamint a három választott vers vagy próza megnevezésével lehet telefonon a fenti számokon, személyesen vagy postai úton az alábbi címen:

Barta Júlia, Lenin u. 29., 24323 Bácsfeketehegy, vagy a vmve.versmondo@gmail.com e-mail címen.

Jelentkezési határidő: 2015. november 20.

A találkozó a Magyar Nemzeti Tanács kiemelt kulturális rendezvénye.



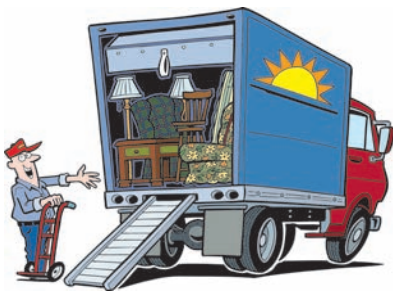
HAZANÉZŐ

Hosszasan gondolkodtam, miről is kellene írnom? Azután eszembe jutott, magam sem tudom, milyen külső hatásra. A téma a költözés. Ennek apropóját, alapját és jelentőségét az adja, hogy szeptember végén volt két éve, hogy Topolyára költöztem, vagyis két évvel ezelőtt frissítettem a facebook profilomat, és új lakcímet adtam meg. Vagyis ugye, nem pontos lakcímet, csak várost, mert ugye az utca, házszám, ajtószám megadása nem kötelező. Egyelőre. Igazság szerint a település sem kötelező, de azt általában mindenki megadja, mert miért is titkolná el ugyebár. Szóval a költözés. Nem igazán részletezném, csupán egy-két igen fontos elemére térnék ki. Ezek a fontos elemek lennének a házikedvencek, vagy ugye az ugatósok esetében mondhatjuk, hogy a házörzők. Három kutya és egy macska átköltöztetése nem tűnik sem izgalmas, sem megoldhatatlan feladatnak. És tényleg nem az. Viszont egy kis izgalmat bele lehet csempészni, például úgy, hogy minden egyes állatot külön-külön szállítasz el. Tehát először, az első fuvar alkalmával, a kamion rakodóterében egy kutyát szállítottunk. kezdetben féltünk, hogy félelmében, vagy csak úgy kutyás passióból esetleg kiugrik, de amint meghallotta a zúgást behúzta fülét-farkát, és egész úton megszeppenve ült, talán időnként még levegőt is elfelejtett venni, olyannyira meg volt illetődve. A másik kutya nem volt ilyen szerencsés, nem élvezhette a kilátást semmilyen szinten, hisz szállítóládikóját egy autó csomagtartójába helyeztük, és úgy utaztattuk, anélkül, hogy tudtuk volna, él-e, hal-e. Megnyugtatók mindenkit, élt, és megérkezéskor még csak ijedtnek sem tűnt, inkább fáradtnak, mintha egész úton a kocsit után futott volna. Tehát kettő

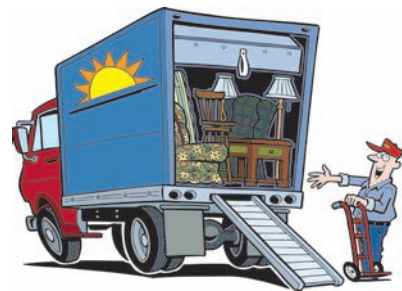
egy lehetetlen mód-szernek, de nem kísérleteztem ilyesmivel. Unalmas módon ő is egy k a m i o n rakodóterében váltott otthont. Ő is ugyanúgy meg volt szeppenve, ő is ugyanolyan ijedt arccal utazott végig, és neki sem jutott eszébe megmukkan-ni vagy ugatni. Tehát mindenki s z e r e n c s é s e n megérkezett. A család minden tagja otthonra talált.

Senkit sem kellett újraéleszteni, felloccsolni. Teljesen unalmasan és hétköznapi módon célt értek. Mert valójában minden költözés ilyen. Unalmas és hétköznapi. Aki nem hiszi, járjon utána. Persze ezt csak úgy lehet, ha valaki elköltözik. Ez sem hangzik túl izgalmasnak. Költözni csak azért, hogy megtudjuk, milyen a költözés? Meg lehet próbálni...

Ide kívánczik még egy történet, amely már nem a mi költözésünkkel függ össze, hanem két kiscicával, akiket úgy gondoltuk, hogy majd örökbe fogadunk. A két igencsak parányi állatka egy zsákban érkezett Topolyára, hogy utána napokig ijedt arccal bámulják az új környezetet, az új embereket. Azután a tuja törte



szerencsésen megérkezett. Következett a macska, aki a már említett szállítóládikóban érkezett új otthonába, annyi különbséggel, hogy ő nem egy csomagtartóban, hanem egy kisteherautón ment, ment és ment. Ő ijedt volt. Az élt-e, halt-e kérdés megint az élt javára dőlt el. Négyből három. Egy kutya maradt utoljára, meg jómagam. Most az lenne az igazi, ha azt mesélném el, hogy mi gyalog tettük meg az utat, és jogging közben pórázon átvezettem harmadik kutyusunkat is Topolyára. Vagy ami még jobb lenne, ha arról mesélnék, hogy biciklivel tekertem át, miközben a kutya ott loholt mellettem. Ez sem tűnik



meg a jeget, azzal kerültek közelebbi kapcsolatba, és a negyedik napon már három méterrel a föld fölött nyávoztak, mert lejönni persze nem olyan egyszerű, mint felmászni. Megjegyzem, túléltek az utazást is és a fát is. És talán az állatvédők sem hurcolnak meg ezért a történetért, mert a macskák így utaznak. Tetszik-nem tetszik, ezek a tények. A cél szentesíti az eszközt, az eszköz meg a célt, még ha a cél nem is olyan egetrengető és unalmasan, hétköznapi módon meg is lehet valósítani.

Benedek Miklós

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

EZ MÁN A HÁBORÚ?

Ezt a kérdést tette fel a múlt század kilencvenes éveinek közepén Bíró nagymama, amikor ketten, egyedül néztük meg az újszerű tv délutáni híreit. Hogy mi nem volt abban a műsorban, kérem, ne ismételtessék meg velem, mert sajnos a részletekre, de főleg a lényegre még mindig emlékszek, és sajnos ma sem látom a változást. Sajnos jött, pardon volt az október ötödike (kétezerben), de máig sem lett utána október hatodika. Igen, azt hittem, hogy ez csak is a mi specifikumunk „brand”-ünk, de sajnos ez világjelenség.

A neoliberalizmus credója, hitvallása, hogy ma itt máshogy nem szabad élni, és kész. Jó ez nekünk? Frászt! Igaz valakinek ez jó, de meddig? Lehet, hogy majd ez a Valaki lesz az utolsó, aki magát túlélőnek fogja hinni, de mivel tudjuk, hogy a dohányzás káros hatásaitól ijesztgetők véleménye ellenére, az emberiség esetében az elhalálozás volt, van és lesz, mindig száz százalék.

Nagyon ügyesen, én nem, mint a „nagyok” a múlt már megváltoztathatatlan „valóságába” bújok, nem akarok megszökni a borzasztó mától. Nem szép ez a MA, semmit sem ígér, de nem akarok sem magamnak, de önöknek sem hazudni, mert bízom benne, ha önmagunkhoz őszintén, becsületesen szembenézünk a valósággal talán akkor, akár sok vérző testi-lelki sebbel, győztesként fogunk az egészségből kijönni.

E cikk írása alatt a tv ad háttérzajt. Sajnos nem csak ott, de már a vízcsapon is a menekültek problémája folyik. Mindenki ért a témához, mindenkinek van véleménye, a demokráciában, és a sajtószabadságnak köszönve, minden

elhangozhat. Így ha odafigyelnénk mindenre, vagy megőrülnénk, vagy, legjobb esetben, akinek jó humorérzéssel, halálra röhögnénk magunkat.

A mostani esetet, összemossák ötvenhatal, a kilencvenes évekkel, ami szerintem, csak a vesztesre álló neoliberalizmus sebzett oroszán haláltusája. Jelzőket, méghozzá olyanokat használnak, amiket a jóhiszemű és jó ízlésű emberek szótárjában elő sem fordulhatnak. Megrendelt kritikákat idéznek, hivatkozásaikban és boldogok, ha a helyzet „összetetté” válik, és mást evvel ijesztgetni tudnak.

Mindenkinek van a témával kapcsolatos véleménye. Nyilvánosan sajnálja őket, meg jaji, mi lesz velük, emiatt, vagyis következményként velünk, közben nem hivatalosan, netán „borközi” állapotban, minimum utálják őket, menyjenek más irányba... hozzátenném, hogy otthon saját házuk küszöbén védjék azt, ne úgy mint ahogy innen akarták a kilencvenes évek balkán menekülői...vagy nem?

A témával kapcsolatban megmozdult bennem a kisördög. Azon rötyögök, hogy ugyan milyen lehetett Svatopluk morva/szláv fejedelem lelkiállapota, úgy kb. ezerszáz plusz valahány évvel ezelőtt, amikor az országának határain megjelent Árpád & co Ltd., hogy csak jöttek, jöttek, jöttek, közben hivatalosan itt maradtak, hogy a mai indoeurópai nyelveket beszélő utódok még ma is csak bámuljanak, mint a moziban, és utálják őket.

A mai Európa is csak néz, néz, néz, és még azon is csodálkozik, hogy a fent említett Ltd co (Limited company= Korlátolt felelősségű társaság) mit csinál, hogy a huszonöt éve ledöntött határok, falak helyére újat tesz. Igen, mert ezek az új jövevények sajnos nem tudják, hogy nem elég, hogy ők akarják, hogy a pénzükért (szegények mi?) mi mindent úgy csináljunk, és nekik mindent odaadjunk... mert mi nem olyanok vagyunk mint ők, és szerintük, aki nem olyan, mint ők, azok le a vasútról. Más törvényét nem becsülik, de az övéké meg olyan egyszerű, hogy csak nekik van igazuk, mással nem is törődnek.

Van olyan vélemény is, hogy ez is, mint minden csoda három napig fog tartani, jön a hideg és el fog múlni. Szerintem, ezt, a már fent említett Svatopluk nem venné be, kísérelve sem.

Na ez a demokrácia átka. Kell, hozzá konszenzus. Csak nehogy orwelli módon a demokráciában egyenlőbbek szava, ne győzze le a kevésbé egyenlők szavát, mert akkor megint nekünk kell megvédenünk az európai civilizációt, pedig barbárnak és még ettől is rosszabbnak neveznek bennünket.

Fontos e, hogy a címre válaszoltam? (vagy nem?)



Mindenkori jubileumaink

Kunhegyestől Bácsfeketehegyig 1785 - 2015.

A bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilapunk olvasói, a lap februári számából - amely a www.feketics.com honlapon is olvasható - értesülhettek, hogy idén emlékezünk meg őseink

dom a szót Víg Márta kunhegyesi helytörténésznek aki a Kunhegyesiek Baráti Köre elnevezésű, 1989-ben alapított civil szervezet képviseletében, az Egyesület facebook oldalán 2015. szeptember 27-én



Kunhegyesről történt kirajzásának 230., valamint a Feketehegy pusztára költözés közvetlen okozójának, a kun redemptionnak 270. évfordulójáról.

Kunhegyesen szeptember utolsó hétvégéjén népes bácsfeketehegyi küldöttség volt részese a kibocsájtó református gyülekezet és a város önkormányzata szervezésében megtartott rendezvénysorozat jubileumhoz kötődő részének, amelyről Nagy Sára tollából olvashatunk ihletett élménybeszámolót a Fecske októberi számában.

A kunhegyesi megemlékezés folytatásaként október 16-án háromnapos ünnepi hétvégét szervezünk Bácsfeketehegyen amelyre vendégeket hívunk és várunk Kunhegyesről, és más egyházi és világi testvérközösségekből. A 230 éves megemlékezés részletes programja megtalálható a Fecske kézben tartott, és a világhálón fellelhető októberi számában.

Remélem, hogy a megemlékezésről szóló beszámolók rögzítik a történeteket, és figyelmet keltenek az utánunk jövő nemzedékek számára is. Ennek reményében, rendhagyó módon, ezennel át-

részletes bácsfeketehegyi vonatkozású beszámolót tett közzé. Remélem, hogy a bácsfeketehegyi Fecske olvasói érdeklődéssel fogadják a korabeli kunhegyesi feljegyzéseket a kirajzást követő kapcsolatfelvételtől, a 150 éves megemlékezés részleteiről, és más, eddig nálunk kevésbé publikált eseményekről.

Ime a kunhegyesi Víg Márta válogatása ezekről a rólunk is szóló, itt- és ottlétünkről nyomot hagyó közös dolgainkról:

ÉVFORDULÓRA EMLÉKEZÉS - VÍG MÁRTA ÖSSZEÁLLÍTÁSA

Ha a gyökér erős

A feketicsi 20. századi kapcsolatfelvételtől szóló írássok a kunhegyesi Ébredésben

„A felszíni gyökök biztosítják a fa számára a mindennapi megmaradást, de csak a mélyreható gyökök által nyerünk tartós megmaradást.”

Sárközi Ferenc (1929-1999)

A 18. század második felében erőteljesen kezdett szaporodni a nagykun helységek, többek között Kunhegyes lakossága is. (1725-ben kb. 1000 fő,

Mindenkori jubileumaink

Kunhegyestől Bácsfeketehegyig 1785 - 2015.

1766-ban kb. 2000 fő, 1784/85-ben kb. 3864 fő). Az ide betelepülők közül azonban sokan nem tudtak új helyükön boldogulni, az adóterheket megfizetni, házhelykérésüket pedig sorozatosan elutasította a tanács. Amikor a kincstár elhatározta a Bács megyei kincstári puszták benépesítését, a Kunhegyesiek is érdeklődni kezdtek (főleg a szegényebbek, zsellérek, irredemptusok) e pusztákra költözés iránt. 250-nél több család nevében jelentkezett a deputáció Bécsben. Az elégedetlenkedők élére egy „módos” földnélküli, Terebesi András állt. Kérvényüket a Hármaskerületi főkapitányon keresztül juttatták el Ő Felségéhez Bécsbe. A Nemes Tanácsbeliek rossz szemmel nézték az ügyet, nem akartak megválni az olcsó munkaerőtől. A kérelmezők azonban sikerrel jártak. II. József 1784. XI. 25. rendelete tartalmazza a „földtelen kunhegyesi emberek bácskai letelepülését és kedvezményeit. Az emigrálók egy bikát kértek a közösségtől, melyet meg is kaptak. Az egyháztól emlékül egy ezüstkelyhet (felirata: kunhegyesi eklésiaé ez pohár 1713) és a két egyforma úrasztali cinkanna egyikét kapták („Ez Kannát kunhegyesi eklésia számára Ns Koczó Gáspár uram maga költségén vette 1733. VII.8. felirattal) és egy 12 fontos harangot, amivel istentiszteletre hívhatnak, és halottaikat eltemethetik. Velük ment a kunhegyesi gyülekezet rektora, Kálmándi Papp János lelkészüknek. Elmenetelük több csoportban történt. Útjuk kb. 10 napig tartott (Szolnokon át), mivel a maguk előtt terelt állatokkal, a kocsikra pakolt holmikkal, gyerekekkel nehezebben haladtak. Feketicsre eltávozott kb. 8-900 fő, helyi népességünk egynegyede. A kitelepülők zöme (több mint 60 %-a) Kunhegyesről és Kisújszállásról indult útnak a jobb megélhetés reményében.

Házaik felépítése után (a kincstártól 12 frt-ot kaptak erre, valamint 6 frt-ot házi eszközök beszerzésére és 3 éves adómentességet, amit fél évvel meghosszabbítottak a török elleni háborúban tett szolgálataikért) a paplak építéséhez fogtak, majd vályogból felépítették templomukat, mely előtt haranglábra helyezték el az otthonról hozott kis harangjukat. Az időtálló templom alapjainak lerakására 1800. április 15-én került sor. (A szintén ide betelepülő birodalmi német telepesek részére robotoló munkások felépítették a házakat, felszerelték házi eszközökkel, feltörték szántójukat és bevetették gabonával. Istállóikban 1 tehén és 4 ló állt, s 10 évi robotmentességet kaptak!)... 1914-ben elvitték harangjaikat, köztük a kicsi Kunhegyesről hozottat is.

1935 őszén Ágoston Sándor feketehegyi református

püspök Budapestről egy értekezlet után Kunhegyesre ellátogatott, hogy eloszlassa a 150 éve szünni nem akaró porfelhőt, amelyet a kirajzás alkalmával az irredemptusok okoztak. Jövetelének az volt a célja, hogy meghívja településünk vezetőségét a feketicsi lakosok letelepedésének 150 éves évfordulójára rendezett ünnepségre, melyet az ottani presbitérium készített elő. A kibékülés jegyében elkészítették annak az ezüst kehelynek a mását, melyet ajándékba kaptak a kitelepüléskor a kunhegyesi ekléziától. Viszonzásul a kunhegyesi egyház Feketicsre küldött egy eredeti kunhímmzéssel készült terítőt. Ezek az emléktárgyak hordozzák a ki- és megbékélés jelét ma is.

A jubileumi ünnepségre lovas bandériumot is szerveztek, hogy az állomáson azzal fogadják a kunhegyesiek küldöttségét. Sajnos ekkor mégsem találkozhattak, mivel a jugoszláv hatóság a határsorompónál nem engedélyezte beutazásukat.

A kapcsolatfelvétel eseményeiről beszámolt a kunhegyesi református egyház Ébredés (negyedévenként megjelenő) című folyóirata, melynek számai (1935-1939) Oláh Lajos magángyűjteményében megtalálhatóak. Írásom elkészítéséhez ezeket a közleményeket használtam fel:

„Feketicsi látogatás

Bizonyára mindnyájunknak élénk emlékezetében él még az a megtisztelő látogatás, amellyel Ágoston Sándor püspök úr az ősz folyamán örvendeztette meg gyülekezetünket. Azt is jól tudja mindenki, hogy a püspök úr a feketicsi gyülekezet lekipásztora s hogy a feketicsiek ezelőtt 150 esztendővel, a redempció idején Kunhegyesről költöztek ki a délvidékre. – Kedves vendégünk néhány napot töltött nálunk, szét-nézett községünkben s egyeseknél látogatást is tett, már amennyire az ideje engedte.

Most, az ő árvaházi naptárunkban hosszú cikkben számol be kunhegyesi látogatásáról. Elmondja, milyen szívesen fogadtuk, milyen jól érezte magát közöttünk s mennyire otthonos volt neki az első pillanatban már gyülekezetünk, mikor az otthoniakhoz annyira hasonlatos kun arcokra nézett. Közli templomunk külső, belső képét, meg egy kun fejfát is lefényképezett a temetőből. Megemlékezik róla, hogy Kunhegyesen készül az ősihez mindenben hasonlatos kun hímmzés, amelyből ők is szeretnének egy kisebb s egy nagyobb úrasztali terítőt készíttetni, hogy az anyaggyülekezet művészetével díszíthessék most renovált, 150 esztendősi templomukat.

Boldogan számol be arról is, hogy a tavasz folyamán Kunhegyesről egy egész autóbuszra való társaság

Mindenkori jubileumaink

Kunhegyestől Bácsfeketehegyig 1785 - 2015.

szándékozik Feketicsen visszaadni a látogatást. Ez igaz is lesz, ha a viszonyok engedik, különösen, ha a szerb hatóságok megadják nekünk a beutazási engedélyt. Ekkor vinnők magunkkal az úrasztali terítőket is. Csak, valahogy különös lenne, nagy deputációval ajándékot vinni s utána... megkérni az árát. Még csak azt sem kívánhatjuk, hogy azok a szegény leányok, asszonyok, akik készítik, ingyen dolgozzanak. Meg az anyag ára is jó 50 pengő. Ha csak egy mód van rá, ajándékba szeretnők adni a terítőket. Úgy gondoltuk, hogy elkészítettjük a terítők kisebbitett mintáját, s a hímzés minden 10 centiméteres darabjára ráírjuk, kinek az adománya. S átadjuk azt is a feketicsi atyafiaknak, hadd hirdesse náluk örök időkre a kun testvérek szerető emlékeztetését. Jó lesz-e így? Tájékoztatásul megjegyezzük: a kis terítő egy ekkora darabja 70 fillérbe, a nagyé 2 pengőbe kerül. Az eszme nem a miénk, azoktól származik, akik máris jegyezték egy-egy félmétert. Lesznek-e, akik követik a példát?”

Egy másik írás a feketicsieknek ajándékkul készülő terítő elkészüléséről számol be: „Augusztus 16.-iki úrvacsoraosztás alkalmával terítjük fel az úrasztalára feketicsi testvéreink részére készült kunhímzéses úrasztali terítőket. Erre az áldott alkalomra felhívjuk gyülekezetünk tagjainak figyelmét annál is inkább, mert augusztus 23.-án már ugyanezek a terítők a feketicsi templomban lesznek Isten segítségével felterítve. Egy küldöttség fogja átadni feketicsi testvéreink részére gyülekezetünk ajándékát. Ezúton is közöljük gyülekezetünk tagjaival, hogy bárkit szívesen látunk erre az útra, ki saját maga fedezi a költségeit, sőt az lenne a legjobb, ha minél számosabban keresnők fel idegenbe szakadt testvéreinket! Érdeklődni lehet a lelkészi hivatalban.”

A terítők elkészültek és valahogyan még időben, 1936. augusztus 23-ra eljutottak Feketicsre, sőt az ajándékot viszonzás követte.

„Feketicsi ajándék.

Még mindnyájunk emlékeztetésében él az a megható pillanat, mikor messze idegenbe szakadt véreink lelkipásztora, Ágoston Sándor püspök úr templomunkban hirdette az Igét. Ez az igehirdetés csodát mívelt, mert gyülekezetünk áldozatkész tagjai között végzett gyűjtés eredményeképpen két kunhímzéses terítőt küldtünk sok viszontagság után a 150 éve elszakadt véreink temploma részére – testvérszívek ajándékaként. A feketicsi testvérek nagyon megörültek a mi ajándékunknak! S hogy ők is kedveskedjenek nekünk s növeljék a testvéri összetartozás érzését, elkészítették annak az úrvacsorai helynek

mását, melyet innen vitt el magukkal Kunhegyesről 1785-ben. És ezt a kelyhet díszes bőrtokba foglalva kis kenyértálcával, csipketerítővel ellátva elküldték nekünk, hogy beteg-úrvacsorázató készletül szolgáljon. A kelyhen föl van vésve egy kis harang s az évszám 1785-1935. Rajta van az eredeti vésés hasonmása: „kunhegyesi Ecclesiáé ez a pohár 1713”. Ajánlasképpen a kelyhen e sorok olvashatók: A kunhegyesi eklézsia 1785-ben azoknak, akik kívándoroltak és Feketicsen letelepültek, egy ezüst poharat és egy harangot adott emlékül. Százötven esztendő múlva ennek a pohárnak két hasonmását a feketicsi eklézsia elkészíttette. Az egyiket emlékül megtartotta, a másikat testi-lelki egysége jeléül elküldte Kunhegyesre. „Mert egy Lélek által mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.” (Kor. 12:13.) Boldog örömmel fogadtuk a testvéri szívek ajándékát, és a böjti úrvacsoraszertés alkalmával felavattuk és használatba vettük.”

Egy másik írásból kitűnik, hogy nem népes deputáció vihette a terítőket: „A lelkipásztor vezetésével Csete Lajos, Kiss Albert, Tar Miklós, dr. Vágott Sándor és Zsigmond István készültek a nagy, örömteljes útra. Az akadályok azonban egyre tornyosodtak. Előbb az útlevéllal volt a baj, de ezt főgondnokunk erélyes fellépése és sok utánajárása elhárította. A budapesti szerb konzulátus előzékenyen megígérte, hogy olcsón szolgáltatja ki a vízumot. S amikor erre sor került, találtak ezer kifogást a halogatásra, majd a vízum megtagadására. Segédlelkészünket küldtük el Budapestre, neki tették az ígéretet, tőle talán szegyenükben sem tagadják meg. Úgy látszik, ha magyarokkal állanak szemben, nem bántja őket a szegény sem, csak a félelem. – Fájt a szívünk, de el kellett küldeni a lemondó táviratot. Erre is kaptunk választ, ami nincs már benn a Feketicsről jött írásban. S a válasz így hangzott: „Minden erőfeszítés hiábavaló volt, kifelé ünnepeltünk, befelé sírtunk. Isten áldja meg a kunhegyesi gyülekezetet.”

A várva várt ünnepség előkészületeiről és annak lefolyásáról Ágoston Sándor püspök úr írásban számolt be az itthon rekedt kunhegyesi testvéreknek. Ezt az írását teljes terjedelmében megjelentette az Ébredés című folyóiratunk:

„Pro memoria

Százötvenéves jubileumunk a következőképpen folyt le: Augusztus 18.-án a következő táviratot adtam fel Kunhegyesre: „Vízumról táviratot kérek, hányan jöttek?” – Erre aznap délután a következő válasz érkezett: „Főbíró foglalkozása miatt konzulátus

Mindenkori jubileumaink

Kunhegyestől Bácsfeketehegyig 1785 - 2015.

aggodalmaskodik, Beográdból távirati engedélyt kért.” – Erre 19.-én a következő választ küldte: „Fejleményekről táviratot kérek.” 20.-án Budapestről jött a következő távirat: „Beogradban mindent elkövetni, hogy a külügyminisztérium budapesti konzulátusnak távirati engedélyt küldjön.” Azonnal táviratoztam dr. Szántó Gábor képviselőnek Szuboticára, hogy 21.-én jöjjön le Beográdba. 21.-én reggel Kovács Imre segédlelkészt is elküldtem Beogradba, hogy a beutazási engedélyt kieszközöljék. Egész nap szaladgáltak a minisztériumokban, de nem mentek semmire. Mindenki

felvonultak a paplak elé, végimentek a községen, kimentek a díszkapuig s végig az úton futótűzként terjed el a szomorú hír: „nem jöttek!” A nép kint állt az utcán, férfiak és nők sírva tárgyalták a dolgot s késő esete, éjfélig nem akartak szétoszlani. Hihetetlen izgalom és feszültség uralkodott az egész községben. Szombaton reggel és délután tele volt a templom szomorú emberekkel. Ezen a napon kellett volna a Kunhegyesieknek megtekinteni a községet és a határt. Sokan azt akarták, hogy ne tartsuk meg a 150 éves jubileumi ünnepet s vasárnap még a templomba se menjünk. Azonban meg volt híva az egész



megszökött előlük. Mi itthon teljes bizonytalanságban várakoztunk és készültünk a várva-várt kedves vendégek fogadására. Délután 4 órakor már összeállt a vásártéren a 25 tagból álló lovasbandérium hófehér lovakon, magyarruhás legényekkel, 10 kocsival. A bevonulási útvonalon az utcákat, még a kocsit is felseperték, fellocsolták, a házaikat feldíszítették, az ablakokat kivilágításra berendezték s a falu szélén a legszegényebb emberek pénzt adtak össze, s diadalkaput csináltak, virágokkal, zászlókkal feldíszítették. Este fél 6-kor érkezett a lesújtó távirat: „Vízum nincs, szívünk fáj, ezer áldást kérünk.” A bandérium és a kocsik erre nem oszlottak szét,

környék, sőt az egész országban valamennyi református egyház, a vendégek már jöttek mindenfelől, az ünnepélyt meg kellett tartani. Szombaton este 8 órakor az ifjúsági otthonban volt az első nagy összejövetel 1500 ember szorongott a nagy udvaron, ahol a csodaszarvast űző s közben otthont alapító magyaroknak Kovács Imre segédlelkész elmondta Arany János: Rege a csodaszarvasról című versét. Ezután a település története következett. A nagy, 10 m hosszú és 4 m széles szabadtéri színpad háttérében egy feketecsi ház előtt a padon tanyázó emberek, asszonyok és gyerekek között egy öreg kun elkezdte mesélni, honnan jöttek ide őseink s mesélt-mesélt.

Mindenkori jubileumaink

Kunhegyestől Bácsfeketehegyig 1785 - 2015.

Közben elsötétedett a háttér, a mese egyes jelenetei meglevenedtek. Hat képen színre került:

1. A kunhegyesi Tomaj pusztán lakó kunok összehatanakodása
 2. A búcsúzás, amint a kunhegyesi öreg pap elbúcsúztatja a távozókat, átadja nekik a kis harangot s az ezüst úrvacsorai kelyhet s rábízza őket vezetőjükre: Kálmándi Papp János tiszteletesre
 3. Egy pusztai találkozás az úton, amint csatlakoznak hozzájuk a hitükért kiüldözött tiszánai bujdosók
 4. Megérkezés Feketics pusztára, ahol Ürményi főszolgabíró átadja nekik a donációs leveleket
 5. Az elégyületlenek lázongása, melyet Kálmándi Papp János tiszteletes lecsillapít
 6. Végül a település, az otthon építés, a munka megindulása az első aratási és szüreti ünneppel, amint 60 legény és leány vidám nótaszóval behozzák az első búzakévet és szőlőfürtökből készült füzért.
- Erre előre jön az öreg mesélő kun, befejezi a mesejátékot egy ügyes dikcióval. Mind a hat kép zsolnárénekekkel végződik s az egész előadás után a szereplők a közönséggel együtt a XC. Zsolnárt énekelték.

A mesejátékot többen gondolták ki, beszéltek meg s végül Lángh Zoltán dolgozta ki, de a végső kidolgozás a próbákön lassan alakult ki. Gyönyörű volt.

Ezután énekszámok és szavaltatok következtek.

Kántor Lászlóné és Bartha Gizella elénekelték Gower: Otthon, otthon, drága otthon című énekét. – Szilágyi József elmondta Reményik Sándor: A szívem is elhagyott engem című versét. – A dalárda férfikara népdalokat énekelt. – Németh Péter előadta Kozma Andor: A magyar paraszt című versét. – Kovács Imre segédlelkész három népdalt énekelt. – Balogh Sanyika feketicsi származású kisfiú Braziliából énekelt és Ady Endre: A proletárfiú verse című költeményét szavalta el. A feketicsiek ugyanis nem álltak meg Feketicsen, hanem tovább mentek a csodaszarvas után, 1925. Március 21-én 24 család vándorolt ki Braziliába, Balogh Sanyika ott született s onnan jött vissza. – Az Erős várunkat 15 legény hatalmas, döngő szavaló kórusban mondta el. – Végül 32 magyarruhás leány szemképrázttató villanyfényben lejtette el a Palotás táncot olyan összehatanulásban, hogy becsületére vált volna akármelyik balett-színháznak. A szép előadás Kovács Imre zárószavával s az egész gyülekezet közös énekével: „Krisztus ki vagy nap és világ” végződött. Vasárnap, 23.-án volt az ünnep derekas része. Az autóbuszok hajnali 5 órától kezdve csak úgy ontották a vendégeket. A templom már 9 órakor zsúfolásig megtelt, de kellett is ez

a fél óra, hogy a közönség az istentisztelet megkezdése előtt jól kigyönyörködje magát 2000 gyertyafényű villanylámpában, melyet a dalárda meglepetésül készített erre a napra a gyülekezetnek. Így legalább jobban figyeltek Dévay Lajos esperes szép prédikációjára. Az istentisztelet keretében Ágoston Sándor püspök keresztelt s utána megnyitotta a díszgyűlést, felolvasta ennek jegyzőkönyvét.

*

A díszközgyűlés Isten iránti mély hálával gondol vissza egyházunk 150 esztendő múltjára s ebben az Úrnak számtalanszor tapasztalt kegyelmére. Az Ígére, melyet 150 esztendőn keresztül hirdtetett, a szent sákramentumokra, melyeket kiszolgáltattott, az iskolákra, melyekben mint az anyaszentegyház veteményes kertjében az Ő Szentlelke által munkálkodott. Hálával gondol atyáinkra, kik a csodaszarvast úzve ezelőtt 150 évvel itt megtelepedtek, kiket az Úr megsegített az egyház és a község megalapításában, templomunk és iskolánk felépítésében, a föld rögének feltörésében és termővé tételében, akiket az Úr keserves próba alá vetett az 1848-49.-iki szabadságharc vérzivatarában, hajléktalanná, koldussá és földönfutóvá tett, de megkönyörül rajtuk, visszahozta, fölépítette, megsegítette, talpraállította őket s megáldotta népét hittel, reménységgel, szorgalommal, takarékossgal. Kegyelettel emlékezik meg azokról, akik 150 év óta elmentek a minden élőknek útján, az édes apákra és édes anyákra, akik gyermekeket neveltek, a gyermekekre, akik szülőket szerették, szolgálták és támogatták. A lelkipásztorokra és a tanítókra, akik kötelességüket teljesítették. Hálás szívvel gondol a kunhegyesi szent eklézsiára, honnan 150 évvel ezelőtt kivándorolt, mely neki akkor egy kis harangot és ezüst úrvacsorai kelyhet adott ajándékkul. A kis harang elment a háborúba, 98 hősi halottunkkal együtt, az úrvacsorai kehely itt van szent és drága ereklyeként a kezeink között. Ennek mását szerettük volna ma átadni kunhegyesi atyánkfiaiainak emlékül, csekély viszonzásul annak a szépművű úrasztali terítőnek, melyet ők a mi számunkra már elkészítettek, pünkösztör felszenteltek s a mi templomunk őrasztalára a mai szent ünnepen akartak felteríteni. Hálás szívvel emlékezik meg a templom építőiről, azokról, akik ezt 1868-ban megújították, s arról a kegyelemről, mely minket, ma élőket, megsegített abban, hogy ezt a hajlékot a 150 éves jubileumra ismét renoválhattuk s egyben itt mond köszönetet a református dalárda ifjúságának azért a szép lámpáért, mellyek ezen a napon a gyülekezetet meglepte. Ez a lámpa Weisz Pál mérnök

Mindenkori jubileumaink

Kunhegyestől Bácsfeketehegyig 1785 - 2015.

terve szerint Csoma Mihály, Bartha Gábor, Bácsi András, Bútor János, Német Miklós és Gerő Jenő kezemunkája. Végül hálás szívvel gondolunk azokra a távollévő testvérekre, akik személyesen el nem jöhetvén, írásban üdvözöltek bennünket. De épen olyan szeretettel gondolunk azokra is, akikről még üdvözlés sem érkezett, akik nem is tudják, hogy mi most mit ünnepelünk. Még nem jutott el a hír Amerikába, Braziliába, akik a csodaszarvat innen tovább kergetve, a tengeren túl alapítottak otthon. Áldásunk szálljon rájuk.

A díszgyűlés hálás kegyelettel gondol a múlt időkre, bizalommal tekint előre, mert Isten, aki erőssége volt az atyáknak, erőssége lesz az eljövendő unokáknak is, akiket az Úr Jézus Krisztus kegyelmébe, az Atya szerelmébe és a Szentlélek közösségébe ajánlunk. Ámen.

*

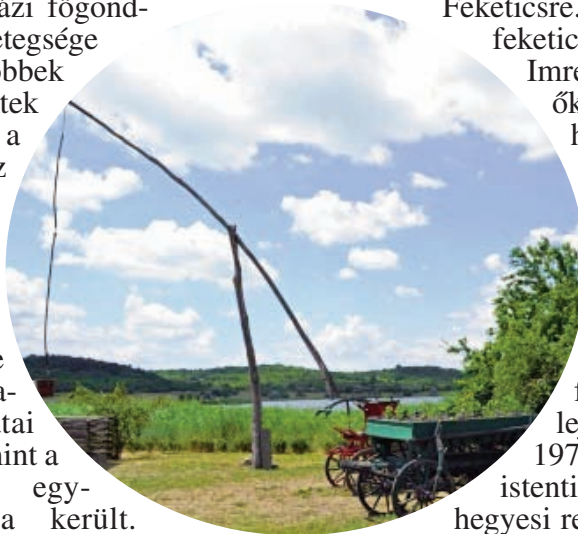
Közben felolvastattak azok neveit is, akik írásban üdvözölték az ünneplő gyülekezetet. Mély hatást tett dr. Kurcz Henrik országos egyházi főgondnok levelének felolvasása, ki betegsége miatt nem jelenhetett meg s többek között a következőket írta: „Őseitek örökét: a szép magyar nyelvet, a drága református vallást és az ebből született hajlíthatatlan jellemet minden elkövetkezendő időben őrizzétek, ápoljátok s ezen kincsek birtokában boldoguljatok, gyarapodjatok lelkiekben és anyagiakban. De gyarapodjatok számban is! A statisztikai kimutatás adatai elszomorítóak, több a haláleset, mint a születések száma. Ezzel az egyházközség a halál pitvarába került. Mentsétek meg lelkeiteket. S. O. S., amíg nem késő. Köszöntöm Feketics egyházközségét, hogy bölcsőt adott egyházunk legkedvesebb gyermekének, árvaházunknak.” Délután ismét a templomban volt a gyülekezés, mindenki virágot hozott magával. A XC. Zsoltár 1- 2., verseinek eléneklése után az egész gyülekezet szakadó esőben kivonult a temetőbe, hol Agoston Sándor lelkész az Ígét hirdette, s közben felolvasta a világháború 98 feketicsi hősi halottjának, eltűntjének s harctéren szerzett betegség következtében elhaltjának névsorát. – Imádság után először a gyermekek, azután a dalárda, végül a gyülekezet énekelt. Legmeghatóbb volt az óriásai közönségnek az a fegyelmezettsége, hogy a zuhogó

eső dacára senki el nem mozdult a helyéről, hanem a temetői istentisztelet bevégeztével még mindenki elment s a magával hozott virágot letett hozzátartozói sírhalmára. Utána a vendégek közül sokan elutaztak, de még mindig maradtak elegendő, hogy a feketicsi műkedvelő társaság esti színelőadásán zsúfolásig megtöltsék a vendéglő nagy termét. Így folyt le Feketics 150 éves jubileuma.

Az Ébredés című folyóiratban a cikk írója a befejezésbe a következő reményteljes mondatot írta: „Mi pedig hisszük, ünnepelünk mi még együtt, teljes örömben.” Nem tévedett. Az újabb találkozásra azonban 31 évet kellett várni, ugyanis az első jelentős világi kapcsolatfelvételre 1967 őszén került sor, amikor a feketicsi iskola küldöttsége látogatott Kunhegyesre. 1978-ban a református anyaegyház végre magához ölelhette elszármazott gyermekeit. Fabó Zsigmond református lelkész szervezésével a kunhegyesi egyházközség tagjai látogattak el Feketicsre. A határnál dr. Józsa Lajos feketicsi egyházközség gondnok és Hodossy Imre református lelkész fogadta őket. A falu határáról ünnepi harangszó kísértéssel autóbuszukat a templomig. A szállást biztosító családok asztaláról nem hiányzott az ablakos fonott kalács (kucsos kalács), ugyanis a különösen kedves vendéget régen Kunhegyesen azzal fogadták. Még ezt sem felejtették el a sok-sok év alatt! 1978. május 29-én a vasárnapi istentiszteletet Fabó Zsigmond kunhegyesi református lelkész tartotta és a keresztelezés szolgálatát is ő végezte Feketicsen. Az egyházi és családi kapcsolatok ettől kezdve váltak szorosabbá.

Eddig tart Víg Márta írása a közös múltunkból kiragadott eseményekről. Bízom abban, hogy a 230 éves bácsfeketehegyi ittlétünkről szóló jubileumi megemlékezésről készült beszámolóknak is lesz olvasója Bácsfeketehegyen, őseink jussában megkapaszkodó, utánunk jövő magyar nemzedékek sorában. Hitünk szerint, az idők végezetéig.

Pál Károly



A tanulók írásai

Égenjáró

Égen járni csuda jó lenne.
Felhőkön ugrádozva vagy otthon
az ágyon. Kinek kellene
az ágy ilyenkor, amikor az égen vagyok!

Ha fáznék, megközelíteném
a napot. Ha ebből a magasságból
kinéznék, látnám, hogy a világ az enyém.
Ha elfáradnék, hazamennék a magasságból.

Harangozó Dávid László, 6. c

Agyoncsépel

Szerintem az agyoncsépel szó szinonimái az iskola és a próba. Hogy miért? Elmagyarázom.

Például, megyük a hétfőt. Reggel felkelek nyolckor, hogy oda tudjak érne informatikára. Amikor hazaérek, épphogy van egy kis időm tanulni, aztán eszek, és már rohanok is vissza a suliba, ahol két műszakival indítunk, aztán jön két ellenőrző, utána pedig egy felelés következik. Mintha legalábbis robotok lennénk, és egyszerűen be tudnánk táplálni az agyunkba az összes gyökvonást, Európa országait, a fizikai mennyiségeket és persze még az őseimbek fajtáit is. De mi a fenének? Azt hiszik talán, hogy matekzseni, archeológus, fizikus vagy talán antropológus leszek belőlem? Hát nem. Akkor meg minek kéne megtanulnom ezeket? Meg még elvárják, hogy olvassak házi olvasmányt, amelyet vagy száz évvel ezelőtt írtak, unalmas, és ráadásul fiúkról szól. Kész rabszolgák vagyunk. És ez még csak a hétfő volt, de most térjünk át a szerdára, amikor nyolc óránk van, nyolc kínkeserves óra, amit végig kell szenvednünk. Így megy tovább a csütörtök és a péntek, és ez így fog ismétlődni újra és újra, és újra.

Aztán persze itt van a hétvége. Erről a szóról mindenkinek a pihenés jut eszébe, nekem nem. Nekem a próbák a 230 éves műsorunkra, amelyek szerintem agyoncsépeltek! Hogy miért? Ezen a héten négy próbánk van. Kedden és szerdán, csak képzeljétek el, hogy milyen mennyei érzés az, amikor végre vége a nyolcadik órának, farkaséhes és hullafáradt vagy, örülsz, hogy végre ennek a napnak is vége, és hazamehetsz pihenni. De ekkor rádöbben, hogy még le kell menned a színházba néptáncolni két órán keresztül, amikor már fejből el tudnád táncolni álmodban is azt a pár lépést.

Aztán van még szombaton és vasárnap egész nap, hogy nehogy véletlenül legyen egy kis szabadidőnk. És ez már így megy két hónapja.

Ha ez, amit most elmondtam, nem agyoncsépel, akkor nem tudom, mi az.

Molnár Anna, 7. b

Fontos pillanat

„Fontos pillanat” mi az? Nem tudtam addig, míg Éva nénit és Péter bácsit meg nem ismertük. Éva néni és Péter bácsi mi négyünket elfogadott, mintha az unokáik lennénk. Segítettek rajtunk, segítettek megvenni ezt a

házat, amelyben már 8 éve lakunk.

7-8 éves voltam, amikor Éva néni és Péter bácsi elvitt minket négyünket Budapestre. Eleinte fel sem fogtuk, hogy mit is tesznek értünk. Azt sem értettük meg, hogy mit keresünk a városban anya nélkül. Most már nagyobbak vagyunk, minden szünidőben egyet közülünk vagy kettőnket kivisz Éva néni és Péter bácsi.

Megismertük Éva néni barátnőit, Magdi nénit és Erzszi nénit. Amikor ketten megyünk vagy hárman, az első két éjszakát töltjük Éva néninél és Péter bácsinál, a többit meg Magdi néninél vagy Erzszi néninél.

A tesóm, Magda már 16 éves, és ott jár Budapesten gimnáziumba. Éva néninél és Péter bácsinál lakik. Magdi már egy éve van ott. Most, amikor utoljára voltam nenánál, az öcsém is jött. Akkor nena elvezetett mindenhová. Voltunk uszodában is. Minden évben Péter bácsival és Éva néni-vel felmegyünk a Gellért-hegyre este, és nézzük, hogy milyen szép a város, szépen égnek a fények.

Én mindig szívesen megyek Budapestre Éva nénihez és Péter bácsihoz. Nekik van két felnőtt fiuk, Dani és Gábor. Daninak már van felesége, és van egy fia. Gábor meg orvos ott, Budapesten. Szeretek ott lenni Magdival, nem szeretek magam! Ott Budapesten a Gellért-hegy lábánál élünk. Péter bácsi fizikus, Éva néni szobrász.

Bánszki Aranka, 8. b

Miért ez a falunk neve?

Réges-rég, olyan régen volt, hogy én még meg sem születtem, én is csak úgy hallottam. Hajdanán élt egy király, annak volt három fia. Az egyik volt Bács, a másik Fekete, a harmadik pedig Hegy.

Akkoriban ezt a helyet még csak úgy hívták: Falucska, mert senki sem talált neki megfelelő nevet. Egy nap magához hívatta a király a három fiát, hogy ő csatába megy, és rájuk bízta az uralkodást.

-- Holnap indulok a csatába, Bács, Fekete és Hegy, rátok bízom a hazát. Ha netán baj van, üzenjete a királyi postával.

S ezzel elmentek aludni. Másnap, alig hogy elment a király, jött a posta, hogy az öreg király meghalt. Amikor ezt meghallották az ifjú királyfiak, elkezdtek gondolkodni, mit tegyenek. Egyszer csak megszólal Fekete:

-- Mi hárman vagyunk testvérek, de csak egy korona és trón van.

-- Igazad van, édes bátyám, döntsük el tisztességesen, harcoljuk meg a trónért. Majd holnap megvívunk – mondta Hegy, s ezzel elmentek aludni.

Másnap kimentek a mezőre, elővették kardjukat, és pont abban a pillanatban megnyílt a föld, és elnyelte mindhár-
mukat.

Akkor látták utoljára a három ifjú királyfit. A falusiak emlékükre elnevezték a Falucska Bácsfeketehegynek. Azóta is ezt a nevet viseli.

Makker Beáta, 6. c

Mire figyelmeztet a köhögés?

Az emberi szervezet megannyi „jelbeszéddel”, orvosi nyelven szólva tünetekkel igyekszik értésünkre adni, ha valami zavar támad bármely alkotóelemében, legyen az a mi felfogásunk szerint többé vagy kevésbé fontos. Jelzi a megbomlott harmóniát, az akadozó összhangot, s ha azt időben fel nem ismerjük, és helyre nem állítjuk, „vészjelekké” felnagyítva továbbítja számunkra, ami némelykor későn is érhet bennünket. A láz, az izzadás, a fájdalom, a zsibbadás, szédülés, a fejfájás, a köhögés, de még a viszketés is ilyen jelbeszédet képeznek. Lényegében az ember egészségének védekező mechanizmusához tartoznak, nem kisebb szereppel immunológiai állapotunktól. Kiesése bármelyiknek is a felsoroltak közül, végzetes lehet, abban az értelemben, hogy a betegség akadály nélkül elburjánzik valamelyik szervünkben. A köhögés egyik olyan jelzése szervezetünknek, amivel igen keveset törődünk és emiatt sok esetben késünk a megfelelő kezeléssel. Lassan befordulunk az őszbe, a nyirkos, ködös, kellemetlen atmoszférájú napok hetekig uralhatják környezetünket. Ilyenkor szinte úton-útfélen találkozunk köhécselembertársainkkal, magunkat sem kivételezve. Nagyon fontos annak ismerete, hogy meddig természetes az öntisztító köhécselelés és mikor kell azt orvosolni, szakember segítségét kikerve.

Mikor nem szabad csillapítani?

Mindaddig, amíg a köhögés a légszomj, és a tüdő tisztítását végzi, vagyis az ún. „jó köhögést”, nem szabad enyhíteni. Így például a légútba került porszemcsék, reflexszerű köhögésre ingerelnek, ahogyan teszi ezt a légszomj is fizikai aktivitás közben, de a fokozott nyáktermelés is, megfázás és egyéb légúti fertőzések során. Gyakorlatom alkalmával nagyon gyakran találkoztam mamákkal, nagymamákkal, akik gyermekük, unokájuk első köhögési panaszára különböző csillapítószerre nyúlnak, nem is sejtve, hogy a gyermek védekezési mechanizmusát csorbították tetteikkel. Úgy a házilag készített, mind a gyógyszerárban kapható szirupos készítmények, ilyenkor szándékunktól eltérő, káros hatást váltanak ki a betegnél. Hasonlít ez, a 39-40 fokos láztól, a „lázgörcstől” táplált alaptalan félelemhez, amikor lázcsillapítókkal korlátozzuk a szervezet védekező rendszerét, egy alapjában véve jóindulatú tünet visszaszorításával. Komolyabb légúti megbetegedéseknél is érvényesek az előbb mondtak, példaként az akut arcüreggyulladásnál, a hörghurutnál, sőt a tüdőgyulladásnál is kontraproduktív, ésszerűtlen a köhögési inger megszüntetése, még akkor is, ha ez már a betegnek fárasztó, aludni sem engedi. Az öntisztító

folyamat lényeges része egészségünk helyreállításának, korlátozása katasztrofális következményekkel járhat. Nagyon gyakran a légúti fertőzések száraz köhögéssel kezdődnek, a nyák kialakulásához idő kell. Ilyenkor sem csillapítjuk a köhögést, hanem nyákoldókkal (expectorans) elősegítjük azt. Azt mondhatnánk nagy általánosságban, hogy a nedves, köpetürüléssel, népnyelven: slájjal járó köhögés nemcsak hasznos, hanem kirívó fontosságú a fertőző váladék eltávolításában a légúti betegségeknel. Emellett diagnosztikai jelentősége is van. A fehér vagy vizes köpet vírusfertőzésre, allergiára vagy valamilyen irritáló anyag jelenlétére, míg a sárga, zöld vagy barna nyák bakteriális fertőzésre utal. A medicina úgyszólván tehetetlen a dohányosok évek során kialakuló reggeli felkelést követő „légúti tisztogatásával” szemben. Amíg a dohányos le nem mond káros szenvedélyéről, ezt a köhögési ingert nem tudjuk megszüntetni.

Értelme van viszont a hosszan tartó, kínos, száraz köhögés csillapításának, ami már nagyon zavarja a kimerült beteget. A kimerítő száraz köhögés a krónikus, elégtelenül kezelt légúti fertőzések, egy gyógyszercsoport, amelyet a vérnyomásra alkalmazunk, az ACE inhibitorok vagy egy allergikus állapot mellékterméke lehet. Ismerünk azonban, különösen városi embereknél egy szindrómát, amit esszenciális (ismeretlen eredetű) köhögési ingernek tart számon a medicina. Nem is olyan ritka kórkép, a városi, főutak, gyárak mellett élők 5%-át sújtja. Rohamszerűen jelentkezik napközben, 8-10 percig tartó száraz köhögési ingerrel, gyógyszerrel alig csillapítható, évekig kíséri a beteget. A legújabb orvosi közlések szerint nem betegségről, hanem a légúti nyálkahártya különleges érzékenységről van szó, amely reagál, a legkisebb légszennyeződésre. Nincs más ajánlat ellene, mint a mentolos cukorkák szopogatása, illetve környezetváltoztatás.

Végül, ejtsünk szót, mikor kell orvosnál jelentkezni a köhögés miatt. Elsősorban véres köpetnél, félrenyelés alkalmával, ha a köhögéshez rekedtség, légszomj, magas láz, mellkasi fájdalom és szédülés társul. Akkor is fel kell keresni orvosunkat, ha 6 hétnél tovább tart a köhögési inger. Legyen az száraz, avagy nyákos komoly betegség húzódnak meg mögötte.

Dr. Kerekes József, az intenzív terápia ny. főorvosa



SZÁRNYRA KELNÉK A FEJE FELETT

- Micsoda búz!
- Jól áll a fehér köpeny. Igazi doki vagy!
- Érzitek? Hülyeség volt reggelizni...Mi lesz itt?!
- Vigyázz kiégeted a harisnyámat!
- Gyerünk srácok! maszkot és lódulj!

IFormalin... A szék, formalin. A szád, a fogad, a hajad, a leheleted: formalin. Undorodom.

- Tessék helyet foglalni! Nem ájuldozunk! Milyen orvos lesz magukból?

I...Karak pusztá semmik az asztalon...

- Ez itt a tied.

Enyém Körmen iszony: nyírni fogom. Bőre sikolt: leszedem. Teste: sehol. Ez a valami a boncasztalon. Félek. Asszonyt ölelt. Kenyeret szelt. Tüzet rakott. Szeretkezett. Pénzt számolt. Levelet írt. Káromkodott. Körmen iszony: nyírni fogom...Félek. Arca sehol Ki lehetett?

- Öregem, adj egy csipeszt!

Szőke?, hamu volt...Haragos. Nem! Büszke! Ha rám sújt? Ha körmen megszólal az iszony? Búzik a szék a hajad, a leheleted. A kar az asztalon...Bort ivott. Haját égette a nap...Asszonyt ölelt...

- Merről kezdjem?

Ötven éves apám nevet. Korom-haja bekúszik az éjszakába. Bort iszik. Kráterseme fényt szór. Ez itt: kar. Körmen iszony...

- Ne aludj! Sose leszel kész!

Kenyeret szelt...falon a szúnyogot...hamu...testét fújja a szél...Apám nevet.

- Kinek a karja ez?!
- Dolgozz!

Asszonyt ölelt...Asszonyt...Körmen...nyírni fogom...Apám nevet...Ez itt...
Félek!

- Kinek a ...?
- Dolgozz már!

Haját égette a nap. szédül a talaj. A szád és fogad és leheleted: formalin...Tüzet rakott...
Ki sikoltott? Vigyék ki!

A szerző, Marta Mićić, mivel, hogy nálunk, itt Feketicsen nőtt fel, itt járt óvodába, elemi iskolába, mi lánykori nevén ismerjük Egyedi Márta-ként. Itt élte élete egyik legfontosabb korszakát, a tudatos gyerekkort, itt formálódott, Itt kapta az első fontos információkat, itteni nem tudatos tapasztalatok formálták, tapasztalatait, ez lett későbbi írói énjének alapja. Ne legyünk önzőek, hogy Feketics/Bácsfeketehegy, milyen csodálatos hely, hogy itt lépten-nyomon, művészek/írók születnek, teremnek, de az itteni «más» gondolkodás, és erkölcsi, társadalmi alapok, a környezethez viszonyítva, akaratunk ellenére mássá formál bennünket. Ez mellett «ma» él. Igen, ami azt jelenti, hogy egy olyan borzasztó gyorsan változó időben, amikor minden ember vágya, hogy újból egy «unalmas» idő tanúja, megelői legyünk, nem pedig, ahol nemcsak a devizaárfolyam, de a politika, a társadalmi megítélés, sajnos az erkölcsi normák is naponta háromszor változnak.... Munkásságában mindez megtalálható, nem csak saját műveiben, de fordításai is tükrözik korát, erkölcsi tisztaságát, ami miatt lázad a ma ellen, ahol ez miatt magát idegennek érzi.

Szeretnénk, hogy e furcsa kis novellát szeretettel fogadnák, és akár verseiből, fordításaiból, vagy más saját műveiből további részleteket látnánk munkásságából. Ezzel segíthetne magunkat, de másokat is megismerni, hogy ne zombiként vegetáljunk.

csibe

KÉZILABDA

Már beszámoltunk, hogy a helyi kézilabdacsapat a első kézilabdálaga északi csoportjának tagja, aminek keretein belül a lányok megkezdték idei versenyzésüket.

Három mérkőzésük volt eddig. Itthon legyőzték a torontálvásárhelyi Spartak csapatát 23-22 arányban, de sajnos a vendég szerepléseiken még nem tudtak sikeresek lenni a szávaszentdemeteri Srem 11-30 –ra és a verbászi Vrbas-tól is kikaptak 18-23-ra. A táblázaton a 9. helyet foglalják el 71:86 gólaránnyal, és megszerzett 2 ponttal.

Hajrá, csak bátran lányok!

A fiatalabb 2001-ben született kislányok is versenyeznek, ők a csoportversenyükben az első helyet osztják veretlenül két meccs után, a még fiatalabbak most kezdték a versengést. Sok sikert.

szerk.



FECSKE TOLL

Feledés

Ott mögöttünk, hátul a múltban,
ott az érzelmekben gazdag világban,
megbújt, mint apró bogarak hada
bizsereggeti a föld idegbarázdáit
egy egész élet, egy röpke pillanata.
Mára kihűltek a testek,
egymást nem érintik és melegítik,
csak csontok maradnak árván, kopaszon,
fagyosan vacognak és zörögnek,
ha behatol nyugalomukba
élesen és érzéstelen a feledés csákánya.
Megsemmisül a múlt emléke
és még langyos fészket
szétdúrja a férgek áradata.
„Porból lettünk és porrá leszünk.”

Bácsi (Vajda) Sára

HARMINC

Minden percünk futva rohan,
az év kezdet már oly messze rég.
Most indult csupán,
s mégis hamarosan vége újra.

Nincs pillanat, hogy ne lebegne
előttünk
az, hogy minden egy röpke perc
csupán.
Hisz most virradt ránk a kikelet,
s hirtelen már újra hullnak a lev-
elek.

Minden nap szembesülünk az
idővel,
mely oly könnyörtelenül tipor el
mindent.
Az emberek jönnek mennek
körülöttünk,
évek múlnak el nyomtalan.

Néha szoros barátságok kötöttek,
néha barátok mennek el hangta-
lan.
Mikor körbenézünk idegenek van-
nak mindenütt,

nem értjük hogyan történt ez
velünk.

Minden úgy elrohan mellettünk,
hogy szinte észre se vesszük.
Az évszakok jönnek, az évek
mennek,
s mikor tükörbe nézünk egy ide-
gent látunk.

Gyermekkorban zavarnánk előre,
de később már két kézzel fognánk
vissza.

Van perc mikor beletörődünk,
hogy múlik,
s rájövünk, hogy ez nem rajtunk
múlik.

Megy az idő folyama előre egyre,
s mi ballagunk utána
rendületlenül,
és hirtelen azt vesszük észre,
hogy a tortánkra már harminc
gyertya kerül.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Goran Tujković és Marijana Tujković kisfiuk

Dragan

Ljumni Krasnići és Eljvana Krasnići kisfiuk

Samedin



Elhunytak

Labusz Julianna szül. Kormos Julianna
szeptember 3, 91 évében

Kis Marija szül. Zeljković A. Marija
szeptember 5, 82 évében

Batuta Bosiljka szül. Stojanović
szeptember 7, 87 évében

Bjelotomić Dragica szül. Zelembaba
szeptember 7, 72 évében

Sárvári Vajda Zsuzsanna
szeptember 17, 70 évében

Maker Pavica szül. Nenadić
szeptember 21, 75 évében

Végső József szeptember 29, 78 évében

Keszeg Lajos október 5, 75 évében

Korhecz Julije Gyula október 11, 84 évében



Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Erzsébet, Nagy Sára, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Brezovszki Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Bácsfeketehegyen a P.S. Print & Design nyomdában 2015. október.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матпе српске. Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illus. : 30 cm

Meséző.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

230 év

Bácsfeketehegyen

Bácsfeketehegy újratelepülése 230. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi hétvége programja

PÉNTEK 18.00

Zenés áhítat a bácsfeketehegyi református templomban
Közreműködik a kunhegyesi Csermely Kórus

SZOMBAT 19.00

Állomások

Ünnepi műsor

a bácsfeketehegyi színházteremben
letelepülésünk 230. évfordulója alkalmából

A műsort összeállította és rendezte:

Hajvert Lódi Andrea.

A műsor a Feketics Művelődési Egyesület, az Általános Iskola,
a bácsfeketehegyi Helyi Közösség és Kishegyes Község
Önkormányzata összefogásával készült.

Szakmai támogatók voltak a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet
és a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete.

Támogatóink: BGA (Bethlen Gábor Alap)

MNT (Magyar Nemzeti Tanács)

VASÁRNAP 09.30

Hálaadó ünnepi Istentisztelet

a bácsfeketehegyi református templomban.

Az igehirdető **Nagy Kálmán**

a kibocsájtó kunhegyesi
református gyülekezet lelkipásztora.

Közreműködik

a kunhegyesi Csermely kórus.

Szeretettel várjuk!

Bácsfeketehegyi Helyi közösség
Bácsfeketehegyi Református Egyházközség
Bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület
Bácsfeketehegyi Általános Iskola

2015.
október 16-18.